

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Prekršajni sud u Zagrebu, po sutkinji S. B., uz sudjelovanje I. Č. kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv I. okr. pravne osobe X. d.d. i dr., zbog djela prekršaja iz odredbe čl. 283. st. 1 toč.4 i st. 2. Zakona o osiguranju (NN 151/05, 87/08, 82/09), u povodu optužnog prijedloga Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, klasa 714-03/10-01/39, urbroj 326-116-10-1, nakon provedene glavne javne rasprave održane dana 23. svibnja 2013. godine, u nazočnosti predstavnice tužitelja i branitelja okrivljenika, na temelju odredbe čl. 183. Prekršajnog zakona, dana 27. svibnja 2013. godine, objavio je i

p r e s u d i o j e

I. okr. pravna osoba X. d.d., zastupana po predsjedniku uprave T. N., s poslovnim sjedištem u Z., predmet poslovanja: osiguranje života, tvrtka ostvaruje dobit, sa 110 zaposlenika, prekršajno nekažnjavana,

II. okr. odgovorna osoba M. G. – V., predsjednica uprave I. okr. u nadzirano vrijeme, prekršajno nekažnjavana,

III. okr. odgovorna osoba G. N., član uprave I. okr. u nadzirano vrijeme, prekršajno nekažnjavan,

IV. okr. odgovorna osoba D. P., izvršni direktor sektora prodaje I.okr. u nadzirano vrijeme, prekršajno nekažnjavan,

k r i v i s u

što su I. okr. pravna osoba i II. okr. do IV. okr. kao odgovorne osobe u razdoblju od 3. svibnja 2010. do 5. listopada 2010. obavljali promidžbenu aktivnost, odnosno davali promidžbene informacije o proizvodi - osigurateljnog paketu "G.", a da prilikom pružanja promidžbenih informacija o društvima za osiguranje i proizvodima koje nude na tržištu nisu naveli cjelovit, točan, jasan, istinit opis osigurateljnog proizvoda, mogućnost gubitka, te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi, i to na način da su:

- u razdoblju od 3. svibnja 2010. do 1. listopada 2010. distribuirali promotivni letak "G., dvostruka sigurnost" na prodajnim mjestima u Z., K., P., S., D., R., Z., O., Č. i B., navodeći da je garantni dobitak 4,01% godišnje, a pritom u oglasu nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, izuzev za maksimalnih 20% umanjenja garantnog dobitka, koji se u konačnici može manifestirati kroz korekciju osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% s obzirom daje garantni dobitak sastavni dio osigurane svote,

- dana 1. srpnja 2010. u časopisu P., čiji izdavač ima sjedište u Z., a distribuira se na području RH objavili plaćeni oglas "dvostruka sigurnost uz G.", navodeći da je garantni dobitak 4,01% godišnje, a pritom u oglasu nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, izuzev za maksimalnih 20% umanjenja garantnog dobitka, koji se u konačnici može manifestirati kroz korekciju osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% s obzirom daje garantni dobitak sastavni dio osigurane svote,

- dana 1. srpnja 2010. u časopisu Y., čiji izdavač ima sjedište u S., a distribuira se na području RH objavili plaćeni oglas "dvostruka sigurnost uz G.", navodeći da je garantni dobitak 4,01% godišnje, a pritom u oglasu nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, izuzev za maksimalnih 20% umanjenja garantnog dobitka, koji se u konačnici može manifestirati kroz korekciju osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% s obzirom daje garantni dobitak sastavni dio osigurane svote,

- dana 23. srpnja 2010. u tjedniku L., čiji izdavač ima sjedište u Z. a distribuira se na području RH objavili plaćeni oglas "dvostruka sigurnost uz G.", navodeći da je garantni dobitak 4,01% godišnje, a pritom u oglasu nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, izuzev za maksimalnih 20%

umanjenja garantnog dobitka, koji se u konačnici može manifestirati kroz korekciju osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% s obzirom daje garantni dobitak sastavni dio osigurane svote,

- dana 1. listopada 2010. u časopisu Z., čiji izdavač ima sjedište u Z., a distribuira se na području RH objavili plaćeni oglas "dvostruka sigurnost uz G.", navodeći daje garantni dobitak 4,01% godišnje, a pritom u oglasu nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, izuzev za maksimalnih 20% umanjenja garantnog dobitka, koji se u konačnici može manifestirati kroz korekciju osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% s obzirom daje garantni dobitak sastavni dio osigurane svote,

- dana 5. srpnja 2010. u časopisu N., čiji izdavač ima sjedište u Z., a distribuira se na području RH objavili plaćeni oglas "dvostruka sigurnost uz G.", navodeći da je garantni dobitak 4,01% godišnje, a pritom u oglasu nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, izuzev za maksimalnih 20% umanjenja garantnog dobitka, koji se u konačnici može manifestirati kroz korekciju osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% s obzirom daje garantni dobitak sastavni dio osigurane svote,

dakle, što su kao pravna osoba društvo za osiguranje i odgovorne osobe društva za osiguranje obavljali promidžbu protivno čl. 65a, čl. 65b st. 2 i čl. 65c st. 1 podst. 2 Zakona o osiguranju, kojim je propisano da promidžbene aktivnosti i informacije o društvima za osiguranje i proizvodima koji se nude na tržištu moraju sadržavati jasne, istinite i potpune informacije koje se temelje na vjerodostojnim podacima (čl. 65 a); društvo za osiguranje odgovorno je za jasnost, potpunosti i istinitost informacija koje se objavljuju u svrhu promidžbe društva za osiguranje i njegovih proizvoda (čl.65b st. 2); prilikom pružanja promidžbenih informacija o društvima za osiguranje i proizvodima koje nudi na tržištu društva za osiguranje moraju navesti cjelovit, točan, jasan i istinit opis osigurateljnog proizvoda, propisane obveze, projekciju prinosa i mogućnosti gubitka, te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi (čl. 65c st. 1 podst. 2),

čime su I. okr. pravna osoba društvo za osiguranje, II. okr., III. okr. i IV. okr. odgovorna osoba društva za osiguranje počinili prekršajno djelo iz čl. 283. st. 1. toč. 4 i st. 2. Zakona o osiguranju, (NN 151/05,) u svezi čl. 163. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju (NN 87/08),

pa im se temeljem cit. propisa, uz primjenu čl. 37. Prekršajnog zakona,

i z r i č e

- I. okr. novčana kazna u iznosu od **350.000,00 kn (tristopedesettisućekuna)**,
- II. okr. novčana kazna u iznosu od **7.500,00 kn (sedamtisućapetstokuna)**,
- III. okr. novčana kazna u iznosu od **7.500,00 kn (sedamtisućapetstokuna)**,
- IV. novčana kazna u iznosu od **7.500,00 kn (sedamtisućapetstokuna)**,

Na temelju odredbe čl. 33. st. 10. Prekršajnog zakona okrivljenici su obvezni platiti novčane kazne u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude, jer će se u protivnom iste, primjenom čl. 34. st. 1. cit. Zakona, naplatiti prisilno. Ako se novčana kazna u cijelosti ili djelomično ne naplati ni prisilno niti u roku od godine dana od kada je nadležno tijelo za prisilnu naplatu primilo za to zahtjev, postupit će se sukladno odredbama čl. 34. st. 2. i 3. Prekršajnog zakona. Novčane kazne okrivljenici trebaju platiti u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, žiro račun broj: 1001005-1863000160, model: 63, pozivom na broj odobrenja: 6068-20454-31092120017 za I. okr. pravnu osobu, pozivom na broj odobrenja 6068-20454-31092120025 za II. okr. odgovornu osobu, pozivom na broj odobrenja 6068-20454-31092120033 za III. okr. odgovornu osobu i pozivom na broj odobrenja 6068-20454-31092120041 za IV. okr. odgovornu osobu.

Na temelju odredbe čl. 139. st. 3., u svezi s odredbom čl. 138. st. 2 toč. 3 Prekršajnog zakona, okrivljenici su dužni naknaditi troškove postupka u iznosu od po **500,00 kn (petstokuna)**, *s v a k i*, u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude, jer će se isti u protivnom, na temelju odredbe čl. 152. st. 3. Prekršajnog zakona, naplatiti prisilno. Troškove postupka okrivljenici trebaju platiti u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, žiro račun broj: 1001005-1863000160, model: 63, pozivom na broj odobrenja: 6068-20454- 32092120018 za I. okr. pravnu osobu, pozivom na broj odobrenja 6068-20454-32092120026 za II. okr. odgovornu osobu, pozivom na broj odobrenja 6068-20454-

32092120034 za III. okr. odgovornu osobu i pozivom na broj odobrenja 6068-20454-32092120042 za IV. okr. odgovornu osobu.

Obrazloženje

Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, podnijela je optužni prijedlog protiv okrivljenika radi djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

U pisanoj obrani I. okr. i II. okr. do IV. okr. porekli su prekršajno djelo koje im je stavljeno na teret, u bitnom navodeći da nije jasno koju su to inkriminaciji iz čl. 65 do 65d Zakona o osiguranju ostvarili, pa očitu manjkavost optužnog akta u tom smislu predlažu da ovlašteni tužitelj precizira optužni prijedlog u tom dijelu. Iako da im ovlašteni tužitelj stavlja na teret postupanje protivno odredbi čl. 65a i čl. 65c Zakona o osiguranju i da se oni s time ne mogu složiti. Sto se tiče spornih promidžbenih aktivnosti cit. u optužnom prijedlogu uz tvrdnju da u toj promidžbu okrivljenici nisu naveli cjelovit, točan, jasan i istinit opis osigurateljnog proizvoda mogućnost gubitka te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlaze, okrivljenici protivno tom stavu, smatraju kako je predmetnom promidžbom reklamirani proizvod opisan upravo sukladno čl. 65a i čl. 65c Zakona o osiguranju. Vezano za navedenu problematiku u prepisci koja je između ovlaštenog tužitelja kao nadzornog tijela i I. okr. prethodila ovom postupku, da su jasno ukazivali na svoje stavove u pogledu navedenog, odnosno mogućnosti umanjenja garantnog dobitka odnosno korekcije osigurane svote na niže. Neisticanjem te, tada važeće, jedne jedine iznimke, u promidžbi, ustanovljene isključivo za iznimne situacije na tržištu, okrivljenici nisu dali nikakvu neistinitu i nejasnu informaciju o reklamiranom proizvodu, niti su koga time dovodili u zabludu o prirodi ponuđenog proizvoda. Čak štoviše, kada se uzme u obzir odredba čl. 966 Zakona o obveznim odnosima koja glasi: "U ugovorima o osiguranju osoba (osiguranje života i osiguranja od nesretnog slučaja), visina osiguranog iznosa koji je osiguratelj dužan isplatiti kada nastane osigurani slučaj utvrđuje se u polici prema sporazumu ugovornih strana", tada možemo reći da s obzirom na tu odredbu i odredbu čl. 926 istog Zakona, ugovor o osiguranju čine ponuda za osiguranje, uvjeti osiguranja i polica osiguranja, zbog čega sporazum i suglasnost ugovornih strana o bitnim sastojcima ugovora, naravno, obuhvaća i uvjete osiguranja kao sastavni dio ugovora. Nadalje, ugovor o osiguranju osoba pripada u svota osiguranja kod kojih stvarno pretrpljena šteta nije kriterij za naknadu osiguranja. Ugovorena svota na polici osiguranja čini osnovni sastojak samog ugovornog odnosa i obvezuje ugovorne strane, slijedom čega suglasnost volja mora obuhvatiti prethodno navedene elemente. Stoga, odredba čl. 10. st. 6 u sporno vrijeme važećih uvjeta osiguranja nije u protivnosti s odredbom čl. 966 Zakona o obveznim odnosima, niti može predstavljati povredu odredaba čl. 65 a - 65d Zakona o osiguranju. Sporne promidžbe informacije o osigurateljnem paketu G. sadržavale su podatke koji su se temeljili na važećim uvjetima i cjeniku osiguranja, dakle ničim nisu bili dovedeni u zabludu potencijalni ugovaratelji osiguranja, a s obzirom da, kako je već navedeno, u slučaju sklapanja osiguranja i prihvata ponude I. okr. izražavaju svoju suglasnost i s odredbama Uvjeta osiguranja koji su sastavnim dijelom police. Uvjetima za osiguranje I. okr. da se obvezao da će korisniku osiguranja za slučaj doživljenja osiguranika, isplatiti ugovorenu osiguranu svotu za doživljenje koja u sebi već sadrži iznos garantiranog dobitka ako je uplaćena ukupna ugovorena premija osiguranja. Garantirani dobitak sukladno Uvjetima predstavlja razliku osigurane svote zbroja i svih premija za osiguranje doživljenja za vrijeme trajanja ugovora. Slijedom navedenog osigurana svota za slučaj doživljenja sadrži garantiranu dobit sukladno uvjetima i cjeniku, pri čemu nije predviđen pripis dodatne dobiti iz dobiti društva. Slijedom toga, promidžbene aktivnosti nisu sadržavale obećanja, procjene i predviđanja buduće dobiti društva, kao niti podatke o pripisivanju buduće dobiti, odnosno davale su potpun i istinit uvid u podatke o pripisivanju buduće dobiti, odnosno davale su potpun i istinit uvid u reklamirani proizvod. Unatoč svemu navedenom, a kako bi usuglasio svoje postupanje sa neutemeljenim zahtjevima ovlaštenog tužitelja kao nadzornog tijela, I. okr. je u konačnici u ožujku 2011. g. donio nove Uvjete za mješovito životno osiguranje osoba s uključenim osiguranjem od nezgode paket G., u koje uvjete je uvrstio te zahtjeve, pa je sukladno tome u cijelosti izmijenjena odredba čl. 10. st. 6. Uvjeta, a svim osiguranicima poslane su pisane obavijesti o tome s obzirom da se izmijenjena odredba odnosi na sve postojeće ugovore. Kao dokaz navode uvid u tekst odredbe čl. 10 st. 6 novih i prethodnih Uvjeta. Svakako prilikom razmatranja inkriminacije koja se okrivljenicima stavlja na teret, uz prethodno navedene činjenice treba uzeti u obzir

radio samih zakonskih odredaba koje ovdje treba primijeniti na odgovarajući, te pravilan i zakonit način. Smisao spornih odredaba je zaštita potencijalnih ugovaratelja osiguranja, kako im ne bi promidžbi proizvoda bila neistinito predočena bilo kakva činjenica vezana uz pojedini osigurateljni proizvod. Mogućnost smanjenja iznosa garantiranog dobitka sukladno sada nepostojećoj odredbi čl. 10. st. 6 Uvjeta osiguranja I. okr., odnosno korekcije osigurane svote na niže za maksimalno 7,1% bila je propisana isključivo za slučaj iznimnih, te neočekivanih i znatnih promjena na tržištu osiguranja, koje se u stvarnosti u vrijeme važenja te odredbe Uvjeta nisu nikada dogodile. Iako, a kao što je već navedeno, okrivljenici ničim nisu doveli u zabludu eventualnu drugu ugovornu stranu u ugovornom odnosu osiguranja sa spornim promidžbenim materijalima (budući je svaka stranka prilikom sklapanja osiguranja upoznata sa Uvjetima osiguranja koji su sastavnim dijelom Ugovora), s obzirom na način na koji je ovaj optužni akt postavljen, I. okr. je primoran dokazati sudu da s njegove strane nikada nije došlo do oštećenja druge ugovorne strane, pa ističu slijedeće: Prema službenoj web stranici Europske bankarske federacije (www.euriborebf.eu) moguće je utvrditi da se u spornom razdoblju, odnosno tijekom cijele 2010. godine, točnije u razdoblju od 4.1.-31.12.2010. godine referentna kamatna stopa "EURIBOR" kretala u slijedećem rasponu vrijednosti: najniža vrijednost od 1,211% ostvarena je dana 30.3.2010., a najviša vrijednost od 1,546% ostvarena je dana 9.11.2010., pa daje vidljivo da se tijekom spornog perioda ista nije smanjivala nego je, čak štoviše, narasla, kao doka predlažu uvid u Analizu kretanja referentne kamatne stope EURIBOR od 5.6.2012. izdanu od ovlaštenog investicijskog savjetnika T. A. Nadalje, a u pogledu obrazloženja optužnog akta vezano uz pitanje maksimalne kamatne stope za obračun matematičke pričuve da navode da garantirani dobitak se u spornom razdoblju mogao smanjiti u slučaju da se maksimalna kamatna stopa za obračun matematičke pričuve propisana od strane nadzornog tijela u tijeku trajanja osiguranja smanji za više od 20%. Maksimalna kamatna stopa za obračun matematičke pričuve sukladno Pravilniku o minimalnim standardima, načinu obračuna i mjerilima za izračun tehničkih pričuva osiguranja (NN 97/09, 135/09, 150/09, 39/12) iznosi 3% za ugovore o osiguranju zaključene u 2010 godini, pri čemu kamatna stopa ne smije biti viša od prosječnog prinosa kojeg je Društvo ostvarilo ulaganjem sredstava matematičke pričuve u prethodne tri godine. Agencija će sniziti najvišu kamatnu stopu u slučaju značajnog pada na tržištu državnih obveznica u spomenutom razdoblju te utvrditi kamatne stope za obračun matematičke pričuve za ugovore o osiguranju. U spornom razdoblju svih ugovori su zaključeni u 2010., prosječni prinos kojeg je X. d.d. ostvarilo ulaganjem sredstava matematičke pričuve u svim trogodišnjim razdobljima je bio iznad 3%, a Agencija do danas da nije snizila najvišu kamatnu stopu za obračun matematičke pričuve za ugovore o osiguranju, tako da je u spornom razdoblju za ugovore zaključene po osigurateljnem paketu G. za obračun matematičke pričuve korištena kamatna stopa od 3% i ona nije smanjivana. Kao dokaz predlažu uvid u Očitovanje ovlaštenog aktuara mr. I. S.

Slijedom navedenog, daje jasno samo po sebi da se niti u jednom trenutku, za važenja spornih Uvjeta nije ostvario niti je bilo opasnosti da se ostvari niti jedan od uvjeta koji je mogao utjecati na visinu garantiranog dobitka, te okrivljenici predlažu da se pored uvida u dostavljenu dokumentaciju provede i financijsko vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku financijske struke na okolnost kretanja EURIBOR-a kroz 2010. godine. Također, u periodu za koje se okrivljenici terete da se nije dogodio niti jedan osigurani slučaj po predmetnim policama osiguranja, pa se na tu okolnost predlaže dopunski usmeno saslušati g. T. N., na adresi I. okr., a ovaj dokazni prijedlog da je potrebno provesti i s obzirom da su sve okolnosti vezane uz sporni osigurateljni proizvod poznate predstavniku I. okr. Nadalje, sukladno čl. 22 i čl. 23 Uvjeta ugovaratelj da ima pravo zahtijevati otkup vrijednosti police odnosno uglavničenje ili kapitalizaciju police, ako su do tada osiguratelju uplaćene barem tri godišnje premije. Istekom spornog razdoblja svi do tada zaključeni ugovori o osiguranju života po osigurateljnem paketu G. su trajali manje od godinu dana te otkup osiguranja odnosno uglavničenje ili kapitalizacija police nisu bili mogući niti po jednom ugovoru. U pogledu inkriminacijom obuhvaćenih fizičkih odgovornih osoba, okrivljenici da smatraju kako je ovakav optužni akt nepodoban za postupanje i nije u skladu s odredbom čl. 61 Prekršajnog zakona. Sam ovlašteni tužitelj da navodi kako je I. okr. pravna osoba odgovornom osobom za provođenje predmetne promidžbene aktivnosti imenovalo IV. okr. D. P., kao izvršnog direktora sektora prodaje I. okr. Stoga da se nikako ne može prihvatiti teza ovlaštenog tužitelja kojom pokušava uspostaviti odgovornost cijelog niza fizičkih osoba za inkriminirani prekršaj, pozivajući se pri tome neutemeljeno na odredbe Zakona o osiguranju i Zakona o trgovačkim društvima.

S obzirom na opseg poslovanja I. okr. i spektar njezinih djelatnosti, za ovaj prekršaj može odgovarati jedino osoba u čiji djelokrug poslova spadaju poslovi promidžbe, a to daje upravo I. okr., naravno samo onda ukoliko bi se utvrdilo da je prekršaj zaista i počinjen. Stoga, nikakvo pozivanje ovlaštenog tužitelja na odredbu čl. 29 Zakona o osiguranju ne može anulirati tu činjenicu, a u pogledu pravne valjanosti vlastitog stava o tome tko može odgovarati za prekršaj ovakve vrste, okrivljenici uz ovu žalbu prilažu kao dokaz Rješenje Visokog prekršajnog suda RH, br. GŽ-... od 8.6.2011., gdje je prvostupanjska presuda Prekršajnog suda u K., kojom je također bilo oglašeno krivima nekoliko "odgovornih" fizičkih osoba u pravnoj osobi, ukinuta i vraćena na ponovni postupak, dio čijeg obrazloženja da glasi: "Međutim, sud je prihvatio obrazloženje tužitelja da odgovornosti svih odgovornih osoba proizlazi iz odredbe čl. 29 Zakona o osiguranju, te je, ocijenivši da se radi o supočiniteljima, bez provođenja drugih dokaza kojima bi provjerio tvrdnje okrivljenika i nedvojbeno utvrdio u čiji djelokrug rada spadaju poslovi zbog kojih se okrivljenici terete, to po uvjerenju ovog suda temeljem ovako provedenog postupka nema dovoljno elemenata za zaključak da u djelokrug rada II.-IV. okr. zaista spadaju navedene osobe, te da su svi počinili prekršaj koji im se stavlja na teret. Pri tom valja imati u vidu okolnost da odredba čl. 29 Zakona o osiguranju govori o obvezi članova Uprave da osiguraju zakonito poslovanje Društva za osiguranje, no ne predviđa njihovu kolektivnu odgovornost, pa to ujedno ne znači da za svaki počinjeni prekršaj članovi Uprave odgovaraju kolektivno kako to tužitelj tumači. Stoga po uvjerenju ovog suda, trebalo je u smislu čl. 61 st. 1. Prekršajnog zakona nedvojbeno utvrditi koje je od II.-IV. okr. odgovornih osoba povjereno obavljanje upravo onih poslova iz djelokruga rada I. okr. pravne osobe za koje se okrivljenici terete, te je za sada činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno." Slijedom svega gore navedenog, predlažu naslovnom sudu u cijelosti osloboditi okrivljenike odgovornosti za inkriminirano prekršajno djelo. Svoju obranu okrivljenici su potkrijepili dokazima koji su pročitani na glavnoj raspravi, Uvid u analizu kretanja referentne kamatne stope EURIBOR izdana od ovlaštenog investicijskog savjetnika T. A., Očitovanje ovlaštenog aktuara magistra I. S. i Uvjetima za mješovito životno osiguranje osoba s uključenim osiguranjem od nezgode paketa G., prva verzija od 15.4.2010. i zadnja verzija iz ožujka 2011.

Predstavnik I. okr. T. N. ispitan na navode iz optužnog prijedloga u nazočnosti branitelja porekao je odgovornost II. okr. predsjednice uprave i III. okr. člana uprave, jer da isti odgovaraju za ukupnost vođenja društva, ali ne odgovaraju za pojedini proizvod, pa utoliko da ne bi bili odgovorni za eventualne propuste u promidžbi proizvoda, već da bi za promidžbu proizvoda bio odgovoran I. okr. D. P., izvršni direktor sektora prodaje. Pridružio se obrani koju su od I. okr. do IV. okr. dali u pisanom obliku, ističući da nije sporno da je I. okr. pravna osoba distribuirala promotivni letak G. dvostruka sigurnost na području RH, a podatke o proizvodu objavila u časopisima u dane kako je to navedeno u optužnom prijedlogu. U časopisima u kojima je objavljen promotivni letak da su objavljeni podaci o nazivu tvrtke, logo proizvoda, kratko o čemu se sastoji proizvod, dodajući da u tim promotivnim letcima nisu navodili uvjete osiguranja pod kojima se svaka pojedinačna polica zaključuje. Predstavnik I. okr. iskazao je da drži da nije ni trebalo u promotivnom letku navoditi uvjete osiguranja pod kojom se svaka pojedinačna polica osiguranja zaključuje upravo iz razloga što je to tehnički gotovo nemoguće izvršiti, a drugo što se ukupna promidžba vrši i verbalnom komunikacijom, prezentacijom i prodajnim sastancima i na taj način se promidžba dovršava upoznavajući klijenta i o gubitku i dobitku i tek se onda sklada polica osiguranja. Ugovor o osiguranju života je specifičan ugovor koji se ne sklapa običnom kupoprodajom, već savjetodavnom prodajom, a savjetodavna promidžba može potrajati i sat vremena, ugovor da se sklapa na 10 do 20 godina i prilikom takve promidžbe se kontinuirano upoznaje klijenta sa mogućim gubicima i dobicima po polici koju sklapa. Niti jedan klijent ne može sklopiti ugovor o osiguranju života a da mu nisu prethodno predočeni opći uvjeti. Zbog svega, da okrivljenici nisu počinili prekršaj im se stavlja na teret, jer da su u svemu postupili u skladu s pozitivnim propisima.

Branitelj postavlja pitanje predstavniku I. okr. obzirom da je spornim odredbama bila moguća korekcija osigurane svote, da li su se ikada ostvarili uvjeti za korekciju osiguranja, nakon čega predstavnik I. okr. iskazuje da nisu ostvareni uvjeti. Naime, u letku to nije sadržano, ali klijent bi bio upoznat sa navedenim u svakom daljnjem kontaktu, što će reći da ukoliko se zainteresirao onda bi mu predstavnik osiguranja dao podatke o uvjetima osiguranja, dodajući da u tom razdoblju nije nikada došlo do korekcije osigurane svote, a koja je bila obuhvaćena Uvjetima osiguranja paketa "G."

Na pitanje branitelja postoji li i dalje ta odredba u uvjetima osiguranja proizvoda G.,

predstavnik I. okr. iskazuje da više ne postoji i o tome su upoznati svi ugovaratelji policia G., naglašavajući da se nije ostvarila niti jedna okolnost u tom razdoblju koja bi dovela do umanjnja osigurane svote.

Na daljnje pitanje branitelja iz kojih razloga je anulirana ta odredba iz uvjeta, predstavnik I. okr. iskazao je da je izbrisana iz Uvjeta osiguranja za policu osiguranja G. kako bi na taj način još više izašli u susret klijentima i otklonili sve dvojbe i rizike o ugovaratelju korisnika policia, dodajući da su početkom 2011. doneseni novi Uvjeti osiguranja koju predmetnu odredbu da su izbrisali u Uvjetima i obavijestili sve ugovaratelje i da se ti novi Uvjeti osiguranja primjenjuju na sve police koje su važeće u ovom trenutku, a koje je zaključilo X. d.d.

Predstavnica tužitelja navela je da se slaže sa svime dosad navedenim i da se radi o svojevrsnom priznanju počinjenja djela opisanog u optužnom prijedlogu, budući da je evidentno da promidžbeni sadržaj nije sadržavao sve informacije koje su bile predviđene Uvjetima, a i sama činjenica izmjene Uvjeta ukazuje na svijest okrivljenika o propustu radi čega su smatrali potrebnim izmijeniti postojeće Uvjete, na što je branitelj okrivljenika iskazao daje netočan navod ovlaštenog tužitelja, jer da obrana ne predstavlja priznanje okrivljenika o počinjenju inkriminiranog djela, a o čemu su se okrivljenici očitovali i u pisanom obliku, dodajući da je netočno da je I. okr. samovoljno izvršila spornu izmjenu Uvjeta, već da je ta izmjena izvršena na zahtjev ovlaštenog tužitelja, pa da samim time navod ovlaštenog tužitelja o svijesti okrivljenika da bi počinio prekršaj je tek obično iskrivljavanje činjenica.

U podnesku od 11.2.2013. ovlaštenu tužitelj ostao je kod tvrdnje da su okrivljenici počinili prekršaj koji im je stavljen na teret, a argumenti koje okrivljenici iznose u svojim obranama tužitelj drži da su irelevantni za ocjenu njihove odgovornosti. Predmetni promidžbeni materijal da nije sadržavao odredbu o mogućnosti umanjnja garantnog gubitka, odnosno korekcije osigurane svote na niže, pa da je evidentno postupanje okrivljenika protivno zakonskim odredbama čl. 65 a do c Zakona o osiguranju. Nadalje, ovlaštenu tužitelj je istaknuo da okolnost da se navedena odredba nalazi u Uvjetima I. okr., ne oslobađa ih obveze, a time ni odgovornosti zbog neunošenja navedene odredbe u promidžbeni materijal. Odgovornost članova uprave da se temelji na čl. 29 Zakona o osiguranju, kao i čl. 240 Zakona o trgovačkim društvima.

U dokaznom postupku sud je ispitao svjedoka D. S., izvršio uvid i pročitao pismo Agencije od 8.11.2010., promotivni letak I. okr. G., podnesak I. okr. od 19.11.2010., sumaran prikaz promidžbene aktivnosti I. okr. G., izlist iz časopisa P. i Y. od 1.7.2010., izlist iz tjednika L. od 23.7.2010. i 2.49.2010., izlist iz časopisa Z. od 1.10.2010., izlist iz tjednika N. od 5.10.2010., korespondencija između I. okr. i ovlaštenog tužitelja, ugovor o radu za IV. okr. od 1.9.2009., odluka nadzornog odbora od 14.3.2007. i 31.3.2009., izvadak iz sudskog registra, te prekršajnu evidenciju.

Svjedok D. S. ovlaštena osoba Agencije za nadzor financijskih usluga iskazao je da se dobro sjeća promidžbene kampanje I. okr. plakata i časopisa, kada su dobili Uvjete pod kojima se sklapaju ugovori o osiguranju predmetnog proizvoda G., on da je utvrdio da je u Uvjetima navedena mogućnost gubitka odnosno pada osigurane svote, koja nije prikazana kroz promidžbenu aktivnost, pa samim time nije dana istinita informacija o proizvodu, dodajući da mogućnost djelomičnog gubitka osigurane svote nije bila navedena niti u polici osiguranja. Prvi uvjeti koje da su zaprimili bila su vezani za indeks EURIBOR, nakon toga društvo daje vezalo tu mogućnost gubitka na kamate HNB, da bi na kraju u potpunosti odustalo od mogućnosti gubitka osigurane svote, da se radi o policama sa 15 godina dospjeća, pa bi pod takvim uvjetima nakon 15 godina osigurane svote upisane u zaključene police bile umanjene ukoliko bi se ispunio uvjet iz čl. 10 st. 6 Uvjeta osiguranja koji su sastavni dio ugovora o osiguranju. On da nema saznanje da bi police u predmetnom periodu po Uvjetima iz G. bile konzumirane, pa da onda nije ni nastala nikakva šteta ugovaratelju osiguranja. Na inzistiranje Agencije tvrtka X. d.d. promijenila je Uvjete, jer je Agencija tražila da korekcija osigurane svote bude navedena u samoj polici, a ne u Uvjetima, što je u skladu s čl. 966 Zakona o obveznim odnosima.

Na pitanje branitelj jesu li uvjeti sastavi dio ugovora o osiguranju, svjedok je iskazao da su Uvjeti osiguranja i policia osiguranja sastavni dio ugovora o osiguranju.

Predstavnik I. okr. nakon iskaza svjedoka iskazao je da su u kritičnom periodu bile zaključivane police, ali da nisu konzumirane, da nije izvršena nikakva korekcija kojom bi nastala mogućnost gubitka osigurane svote.

Iz pismena Agencije od 8.11.2010., razvidno je da je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga od X. d.d. traži dostave evidenciju društva o promidžbenoj aktivnosti, a vezano za letak G. dvostruka sigurnost, kojom je I. okr. dala promidžbene informacije o polici osiguranja života s garantiranom dobiti 4,01% i očitovanje na koji se sve način vršila promidžbena aktivnost za policu osiguranja života "G." s garantiranom dobiti 4,01% , te u kojem razdoblju, kao i podatke o osobi koja vodi poslove ili joj je povjereno obavljanje poslova iz predmetnog područja.

Iz promotivnog letka I. okr. G., razvidno je da se radi o paketu mješovitog životnog osiguranja od nezgode s garantnim dobitkom od 4,01% godišnje.

Iz podneska I. okr. od 19.11.2010., razvidno je da I. okr. dostavlja Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga dokumentaciju o promidžbenoj aktivnosti društva, između ostalog da je za poslove iz predmetnog područja nominiran D. P., izvršni direktor Sektora prodaje društva. U navedenom podnesku naveli su da promidžbene informacije o proizvodu - osigurateljnom paketu G. sadrže podatke koji se temelje na važećim Uvjetima i cjeniku osiguranja.

U sumarnom prikazu promidžbene aktivnosti I. okr. G., dan je podatak na koji način se vršila predmetna promidžba, mediji koji su oglašavali paket G., trajanje oglašavanja, vrsta oglašavanja, stvarni trošak i izvor financiranja.

Promotivni letak G. dvostruka sigurnost objavljen je u časopisu P. i Y. od 1.7.2010., u tjedniku L. od 23.7.2010. i 24.9.2010., u časopisu Z. od 1.10.2010., te u tjedniku N. od 5.10.2010.

Iz korespondencije između I. okr. i ovlaštenog tužitelja, razvidno je da je X. d.d. Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga dostavio mišljenje ovlaštenog aktualnog uz Cjenik osigurateljnog paketa G. X. d.d. s obrazloženjem mišljenja ovlaštenog aktuara i prilozima uz obrazloženje mišljenja ovlaštenog aktuara i primijenjene tablice smrtnosti u elektronskom obliku.

Iz ugovora o radu zaključenog između X. d.d. kojeg zastupa predsjednica uprave M. G.-V. i D. P. od 1.9.2009., razvidno je da D. P. obavlja funkciju izvršnog direktora, ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme.

Iz Odluke nadzornog odbora X. d.d. od 14.3.2007., razvidno je da je za člana uprave X. d.d. na razdoblje od četiri godine imenovana M. G.-V., a Odlukom od 31.3.2009., za člana uprave imenovan je G. N., na mandat od četiri godine.

Prema izvratku iz sudskog registra razvidno je daje kod Trgovačkog suda u Z., pod MBS ..., OIB ... upisan subjekt X. d.d., sa sjedištem u Z., Z., a kao osobe ovlaštene za zastupanje, funkcija predsjednika uprave društva sa ovlaštenjem da zastupa društvo zajedno s drugim članom uprave, i funkcija člana uprave, sa ovlaštenjem da društvo zastupa zajedno s drugim članom uprave, da su u kritično vrijeme upisani, II. okr. kao predsjednik uprave, a III. okr. kao član uprave.

Okrivljenici do sada nisu prekršajno kažnjavani.

U završnom govoru opunomoćena predstavница tužitelja iskazala je da ostaju kod optužnog prijedloga i svih dosadašnjih navoda. U provedenom postupku da je nesporno utvrđeno počinjenje djela odnosno postupanje okrivljenika protivno odredaba čl. 65 a do c Zakona o osiguranju, koji nalaže obvezu društva za osiguranje da prilikom pružanja promidžbenih informacija navode cjelovit, točan, jasan i istinit opis osigurateljnog proizvoda propisane obveze projekciju prinosa i mogućnost gubitka, te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi. Budući da je u provedenom postupku nesporno utvrđeno da predmetni promidžbeni materijal nije sadržavao odredbu o mogućnosti umanjena garantiranog gubitka, odnosno korekcije osigurane svote na niže, evidentno je postupanje okrivljenika protivno ranije navedenim zakonskim odredbama. Okolnost da se navedena odredba nalazila u Uvjetima I. okr. ne oslobađa okrivljenike obveze, a time i odgovornosti zbog neunošenja navedene odredbe u promidžbeni materijal. Činjenica unošenja navedene odredbe u Uvjete znači da je postojala vjerojatnost i za ispunjenje sporne odredbe. Odgovornost člana uprave temelji se na odredbi čl. 29 Zakona o osiguranju, kao i čl. 240 Zakona o trgovačkim društvima. Slijedom navedenog, ovlaštenu tužitelj smatra daje izvedenim dokazima dovoljno utvrđeno protupravno postupanje okrivljenika radi čega predlažemo zaključenje rasprave i donošenje odluke kojom će okrivljenike proglasiti krivima i izreći kazne u skladu sa Zakonom.

U završnom govoru branitelj okrivljenika iskazao je da drži kako ovlaštenu tužitelj u ovom postupku nije dokazao da bi se ispunila bitna obilježja inkriminiranog prekršajnog djela. Naime, a pored evidentne manjkavosti optužnog akta i njegova ne srazmjera između činjeničnog i pravnog opisa djela,

na što je obrana ukazivala u pisanoj obrani, obrana ističe kako je iz cjelokupnog dokaznog materijala koji prileži spisu evidentno da su okrivljenici, odnosno I. okr., za sporni osigurateljni proizvod u reklamnom materijalu naveli jasne, istinite i potpune informacije, utemeljene na vjerodostojnim podacima. Kao što je već navedeno sporne odredbe Zakona o osiguranju ne mogu se sagledati mimo važećih odredaba Zakona o obveznim odnosima koje reguliraju nastanak ugovora o osiguranju o kakvom također u konkretnom slučaju radi. S obzirom da prema tim odredbama ugovor čine ponuda za osiguranje, uvjeti osiguranja i polica osiguranja, te se podrazumijeva sporazum i suglasnost ugovornih strana o bitnim sastojcima ugovora, jasno je samo po sebi da niti jedan osiguranik nije mogao zaključiti konkretni ugovor o osiguranju bez daje upoznat sa uvjetima osiguranja, a koji su jasno sadržavali sve za ovlaštenog tužitelja sporne odredbe. U konkretnom slučaju važno je ponovno naglasiti kako čak i da se uzme da se radi o prekršaju to nikakvih štetnih posljedica istoga nije došlo, s obzirom da su sporne odredbe uvjeta vrijedile u jednom kratkom vremenskom razdoblju, dok se njihovo ispuštanje primjenjuje na sve važeće police osiguranja. U pogledu odgovornosti terećenih fizičkih osoba kao odgovornih osoba, obrana se ponovno poziva na rješenje Visokog prekršajnog suda RH broj GŽ ... od 8.6.2011. te ističe kako primjena čl. 29 Zakona o osiguranju, a kako je pokušala plasirati sudu ovlaštenu tužitelj, predstavlja proizvoljnu i neprimjerenu primjenu te odredbe. Naime, ta se odredba Zakona u pogledu članova uprave ima sagledati prvenstveno u njihovoj obvezi da osiguraju zakonito poslovanje društva za osiguranje, što je upravo u konkretnom slučaju i učinila između ostalog i primjenom i propisivanjem internih akata I. okr. koji akti propisuju u čiji djelokrug posla pripada određeno djelovanje. S obzirom na navedeno, jasno je da spomenuta odredba Zakona o osiguranju ne može predviđati kolektivnu odgovornost uprave društva za svaki pojedini posao svakog pojedinog segmenta poslovanja osiguravajućeg društva. S obzirom na navedeno, predlažem okrivljenike osloboditi od odgovornosti, a ukoliko sud nađe da bi isti bili odgovorni, tada se zbog iskazanih olakotnih okolnosti predlaže ublažiti izrečenu novčanu kaznu u maksimalnom iznosu kako to predviđa Zakon.

Analizirajući obranu okrivljenika i provedeni dokazni postupak, te ocjenjujući dokaze u smislu odredbe čl. 88 Prekršajnog zakona, sud je našao dokazanim da su okrivljenici počinili prekršajno djelo koje im se stavlja na teret, činjenično i pravno opisano kao u izreci ove presude, zbog čega ih je sud proglasio krivima i izrekao im novčane kazne srazmjerne težini počinjenih djela i stupnju odgovornosti počinitelja.

Ovako utvrđeno činjenično stanje proizlazi iz dijela obrane okrivljenika, u kojoj ne spore činjenicu da promidžbeni sadržaj nije obuhvaćao informaciju o predviđenoj mogućnosti umanjnja garantiranog dobitka, odnosno korekcije osigurane svote na niže, koji dio obrane je sud prihvatio. Nadalje, utvrđeno činjenično stanje proizlazi iz iskaza ispitanog svjedoka D. S., koji je u ime Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga obavio nadzor i koji je dosljedno i sigurno iskazivao o promidžbenoj aktivnosti I. okr., tvrdeći da I. okr., kada je dobila Uvjete pod kojima se sklapaju ugovori o osiguranju proizvoda "G.", u kojima je navedena mogućnost djelomičnog gubitka osigurane svote, koja mogućnost kao informacija nije navedena u promidžbenim materijalima. Iskaz ovog svjedoka sud je u potpunosti prihvatio, jer je detaljan i potkrijepljen materijalnim dokazima, promotivnim letkom, izlistima iz časopisa i izlistima iz tjednika, ocjenjujući ga uvjerljivim i vjerodostojnim, ne nalazeći niti jedan razlog da bi u njegov iskaz posumnjao, kao niti u vjerodostojnost pročitanih materijalnih dokaza. Svi dokazi ukazuju da su okrivljenici od I. okr. do IV. okr. u kritičnom periodu prilikom pružanja promidžbenih informacija o proizvodu "G.", kojeg su nudili na tržištu RH, nisu naveli mogućnost korekcije osigurane svote na niže, a što su u smislu čl. 65a, čl. 65b st.2 i čl. 65c st. 1 podst. 2 Zakona o osiguranju bili u obvezi, a kojoj obvezi nisu udovoljili, pa su se u njihovom ponašanju ostvarila obilježja prekršajnog djela iz čl. 283 st. 1 toč. 4 i st. 2 Zakona o osiguranju, u svezi čl. 163 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju.

Naime, materijalnim odredbama na koje ukazuje cit. kažnjiva odredba propisano je čl. 65a Zakona o osiguranju da promidžbene aktivnosti i informacije o društvima za osiguranje i proizvodima koje nude na tržište moraju sadržavati jasne, istinite i potpune informacije koje se temelje na vjerodostojnim podacima, dok je odredbom čl. 65b st.2 cit. Zakona propisano da je društvo za osiguranje odgovorno za jasnost, potpunost i istinitost informacije, koje se obavljaju u svrhu promidžbe društva za osiguranje i njegovih proizvoda, a čl. 65c st. 1 podst. 2. Zakona o osiguranju propisano je da prilikom pružanja promidžbenih informacija o društvima za osiguranje i proizvodima koje nude na tržištu društvo

za osiguranje mora navesti cjelovit, točan, jasan i istinit opisa osigurateljnog proizvoda, propisane obveze, projekciju prinosa i mogućnost gubitka, te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi. Slijedom utvrđenih činjenica i cit. propisa, nesporno je da su okrivljenici propustili da prilikom pružanja promidžbenih informacija o proizvodu kojeg su nudili na tržištu navedu cjelovit, točan, jasan i istinit opis osigurateljnog proizvoda, mogućnost gubitka te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi.

Obranu okrivljenika u kojoj poriču odgovornost tvrdeći da navedeni sadržaj nije ni morao biti u promidžbenom materijalu, jer da je ta informacija (umanjen garantni dobitak) sadržana u Uvjetima osiguranja koji u smislu čl. 926 Zakona o obveznim odnosima zajedno s ponudom i policom predstavljaju ugovor o osiguranju s kojim je kod ugovaranja osiguratelj upoznat, sud nije prihvatio, već je istu ocijenio irelevantnom za predmetni prekršaj. Naime, cit. kažnjiva odredba Zakona o osiguranju za koju su okrivljenici proglašeni krivima propisuje sankciju za nedostatke promidžbenih aktivnosti i informacije koje se ogledaju u tome da u istom nije naveden cjelovit, točan, jasan i istinit opis osigurateljnog proizvoda. Promidžbene informacije prema ZOS-u (čl. 65b st. 3) spadaju sve informacije priopćene trećim osobama i potencijalnim osiguranicima putem oglasa u tisku, radiju, televiziji, putem osobnih posjeta, telefonskih poziva, Internet mreže i elektronskih medija, putem interaktivne televizije, te na bilo koji drugi način iz kojih proizlazi namjera promidžbe. Iz navedenog slijedi da Uvjeti ne predstavljaju promidžbene informacije i nisu dostupni osiguranicima putem oglašavanja u tisku, radiju ili televiziji, pa činjenica da se sporan sadržaj nalazio u Uvjetima kao sastavnom dijelu ugovora o osiguranju, ne oslobađa okrivljenike obveze unošenja navedenog sadržaja u promidžbeni materijal. Kako je iz izlista iz tjednika i časopisa u kojima je I. okr. vršila predmetnu promidžbu razvidno da u istima nije navedena mogućnost gubitka te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlaze, evidentno je da promidžbene informacije nisu dale cjelovit, točan, jasan i istinit opis osigurateljevog proizvoda, a što je protivno odredbama čl. 65a do čl. 65c Zakona o osiguranju. Navod okrivljenika da niti u jednom trenutku za vrijeme važenja spornih uvjeta nije ostvaren niti je bilo opasnosti da se ostvari i jedan uvjet koji bi mogao utjecati na visinu garantiranog dobitka, na koju okolnost predlažu provođenje financijskog vještačenja po ovlaštenom sudskom vještaku financijske struke, je irelevantno i nije od utjecaja na počinjenje prekršaja, pa prijedlog za provođenje financijskog vještačenja, sud je odbio kao nevažan i odugovlačeći.

Kao razlog isključivanja svoje odgovornosti okrivljenici pored gore navedenih razloga, kao i tehničke nemogućnosti navođenja cjelovitog sadržaja u promidžbeni materijal, iznose tumačenje smisla postojanja predmetnih zakonskih odredbi, odnosno zaštitu potencijalnih ugovaratelja osiguranja, kako im pri promidžbi proizvoda ne bi bila neistinito predočena bilo kakva činjenica vezana uz pojedini osigurateljni proizvod. S time u vezi, navode kako je mogućnost smanjenja iznosa garantiranog dobitka odnosno korekcije osigurane svote na niže bila propisana isključivo za slučaj iznimnih, te neočekivanih i znatnih promjena na tržištu osiguranja koje se u stvarnosti u vrijeme važenja sporne odredbe Uvjeta nisu nikada dogodile. Samim time okrivljenici smatraju da opisanim postupanjem, smisao navedenih zakonskih odredbi zaštite ugovaratelja, nije bila dovedena u pitanje i to dokazuju analizom kretanja referentne kamatne stope EURIOBR-a u spornom periodu, kao i očitovanje aktuara. Suprotno stavu okrivljenika, ovaj sud je na stajalištu da je upravo zbog navedenog smisla zakonskih odredbi sporna odredba Uvjeta trebala biti navedena u promidžbenom sadržaju, dok činjenica da do ispunjenja spornih pretpostavki iz Uvjeta nije došlo, ne oslobađa okrivljenike obveze unošenja sporne odredbe u promidžbeni materijal.

Za počinjeni prekršaj sud nalazi odgovornim II. okr. M. G.-V. i III. okr. G. N., jer su oni kao članovi uprave, čija svojstva su utvrđena uvidom u sudski registar i okrivljenici ih ne osporavaju, osobe koje vode poslove I. okr. u smislu čl. 61 st. 1 Prekršajnog zakona, u skladu sa stavom Visokog prekršajnog suda RH broj Gž-... od 8. rujna 2010., broj Gž-... od 28. studenog 2011., broj Gž-... od 13. prosinca 2011. i broj Gž-... od 9. siječnja 2013., a neovisno o obrani okrivljenika da oni ne bi bili odgovorni. Naime, čl. 29 Zakona o osiguranju propisano je da članovi uprave društva za osiguranje moraju osigurati poslovanje društva za osiguranje sukladno odredbama ovog Zakona i propisima donesenim na temelju ovog Zakona, odnosno sukladno drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje, te propisima donesenim na temelju tih zakona. Odredbom čl. 61 st. 1 Prekršajnog zakona određeno je daje odgovorna osoba fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe. Dakle, prema definiciji

kriterij za određivanje osobe kao odgovorne osobe je vođenje poslova pravne osobe, a prema čl. 29 Zakona o osiguranju i čl. 240 Zakona o trgovačkim društvima to je uprava društva koja se sastoji od jednog ili više direktora. Nadalje, odgovorna osoba u smislu čl. 61 Prekršajnog zakona smatra se i osoba kojoj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe, pa za počinjeni prekršaj sud nalazi odgovornim IV. okr. D. P., jer je on direktor sektora prodaje u I. okr., čije svojstvo je utvrđeno temeljem ugovora o radu, kojim ugovorom mu je povjereno od strane uprave obavljanje poslova iz područja djelovanja I. okr. pravne osobe i njegova odgovornost ne isključuje odgovornost članova uprave, koji su propustili dužni i mogući nadzor nad osobama kojima su povjerili obavljanje poslova iz područja djelovanja I. okr. pravne osobe.

Prilikom odmjere novčanih kazni za prekršajno djelo sud je vodio računa o stupnju krivnje okrivljenika, opasnosti djela i svrsi kažnjavanja, te je olakotnim cijenio nepostojanje težih štetnih posljedica, protek vremena od počinjenja prekršaja, kao i njihovu dosadašnju prekršajnu nekažnjavanost, dok otegotnih okolnosti u postupku nije bilo, pa im je za počinjeni prekršaj izrekao novčane kazne uz primjenu čl. 37 Prekršajnog zakona, smatrajući ih primjerenima, te da će se njihovim izricanjem postići svrha kažnjavanja i da će one dovoljno utjecati na okrivljenike da se ubuduće klone ovakvih i sličnih djela, kao i na svijest građana o povredi javnog poretka, društvene discipline i drugih društvenih vrijednosti, te pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

Na temelju u izreci citiranih odredbi Prekršajnog zakona okrivljenici su dužni naknaditi troškove postupka u paušalnom iznosu odmjerenom prema složenosti i duljini trajanja postupka.

U Zagrebu, 27. svibnja 2013. godine.

Zapisničar
I. Č., v.r.

Sutkinja
S. B., v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi pisano Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske u dva istovjetna primjerka putem ovog Suda na adresu Prekršajni sud u Zagrebu, Zagreb, Avenija Dubrovnik 8, pozivom na gornji broj.

Za točnost opravka-ovlaštenu službenik

I. Č.